

fortna uvádí

zvláštní zprávu o ubytování

ukrajinských uprchlíků

2. března - 24. června 2022

Fortna - Klášter Hradčany Řádu bosých karmelitánů | www.fortna.eu

Zprávu sepsal tým Fortny v červnu 2022. Svoje postřehy a tak dál prosím pište na fortna@fortna.cz. Budeme za ně rádi.

150 lidí
nejmladší obyvatel
nejstarší obyvatelka
dobrovolníci
dárci

75 žen, 64 dětí, 11 mužů
Maksym 3 měsíce
Nina 84 let
130 lidí ve dne v noci
170 lidí a organizací, 1,2 mil Kč

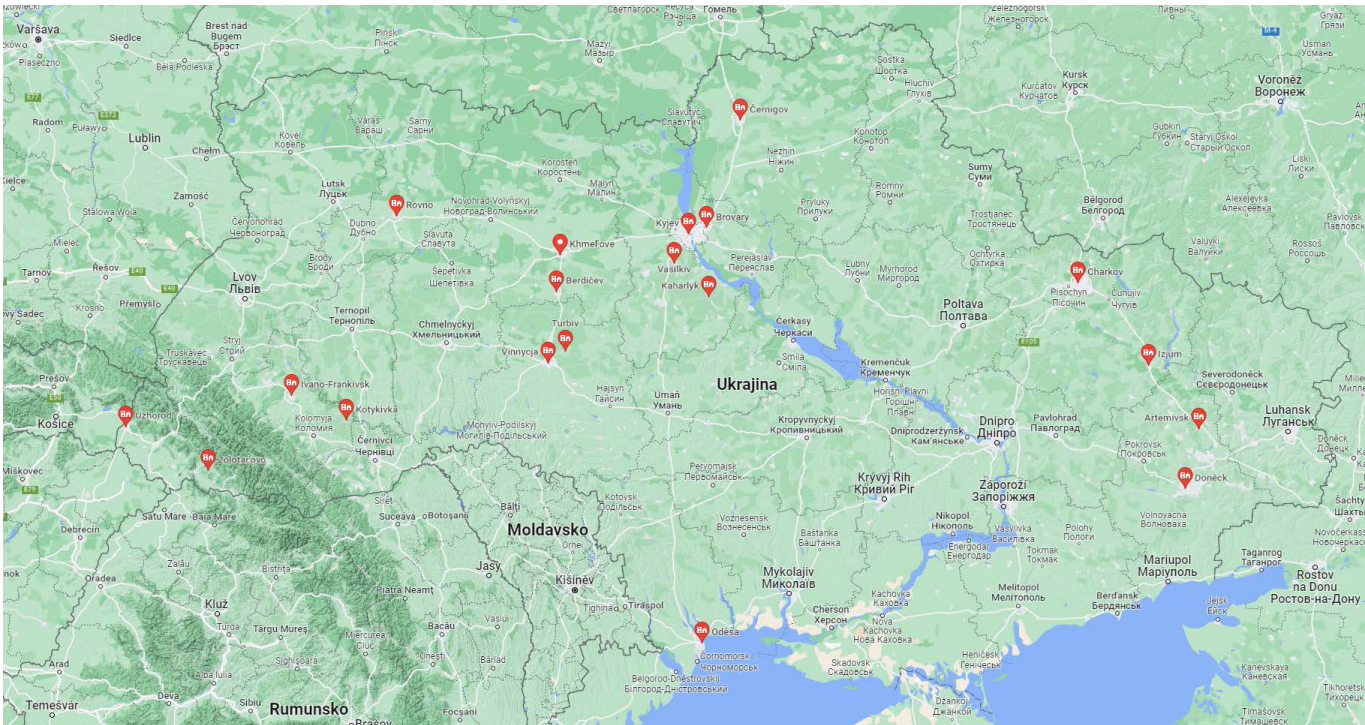
Vážení přátelé,

mnohdy v životě nastanou situace, kdy tušíte, a spíše bych řekl, že jste o tom přesvědčeni, že musíte něco konkrétního udělat. Ne snad proto, že by to někdo druhý na světě nebo člověk vedle vás neudělal, to jistě také. Vy ale víte, že když to neuděláte vy sami, něco vám bude do konce života chybět, o něco sami sebe a svůj život ochudíte. V takové situaci tušíte, že když to neuděláte, tak tam zůstane jakési prázdno. Hlava vám jede naplno, přemýšlíte, zvažujete, vyhodnocujete, diskutujete sami se sebou i s druhými. Podrobujete toto své rozhodování kritickému přemýšlení a možná se vám ani nedaří usnout. Zdá se, že vás ten vnitřní tlak roztrhne. A ve chvíli, kdy vyslovíte svůj souhlas, vše se nějak zvláště uklidní. Tušíte, že tím vašim souhlasem cosi nového začíná, stojíte u počátku nových věcí, na který zdaleka nejste připraveni. Konec konců - na co jsme v životě skutečně připraveni. Víte, že přitakáte čemusi, co vás neskutečně přesahuje, a že se před vámi začíná odehrávat to, čemu křesťanství říká zázrak.

Děkuji, vám všem, že jsme u tohoto zázraku mohli společně být. Zázrak, který se rodil vašimi rukama, vašim konkrétním gestem, činem, materiální pomocí, profesionální pomocí, vysloveným slovem, nasloucháním našim obavám a nejistotám a vámi darovaným časem. Tímto vším se stala Fortna v uplynulých čtyřech měsících, z tohoto zázraku zde žily desítky ukrajinských žen, dětí a několik mužů.

Děkujeme.

Petr Glogar

Jak vypadalo ubytování?

Na Fortně byli lidé ubytováni v pokojích, které běžně slouží pro účastníky kurzů. Podle složení rodin jsme různé přestěhovali postele a přistýlky, víceméně tak mohla mít každá rodina svůj pokoj. Koupelny byly sdílené vždycky pro dva pokoje. Stravovali se společně v jídelně. Obědy jsme dováželi nejdříve z nemocnice sester boromejek, později ze školní jídelny. Snídaně a večere si ubytovaní lidé připravovali sami – měli mezi sebou rozdělené služby na vaření i na úklid Fortny. Potraviny jsme nakupovali z peněz, které jsme dostali od dárců, hygienické potřeby nám sem lidé často nosili přímo.

Jak k nám lidé přišli a jak dlouho tu byli?

Fortnou prošlo postupně během 4 měsíců 150 lidí z Ukrajiny. Naše padesátimístná kapacita se naplnila během jednoho týdne a zůstalo to tak po celou dobu. Většina lidí se k nám dostala přes nevládní organizace, později také přijeli přímo další příbuzní a sousedé ubytovaných lidí. Rodiny u nás strávily většinou 6-8 týdnů, během kterých mohly najít trochu klidu, zařídit vše potřebné a rozmyslet se, co dál. Kolem Velikonoc proběhla postupně obměna osazenstva – ti, kdo přišli v prvních dnech války se odstěhovali do dalšího bydlení. Uvolnili ubytování na Fortně pro nově příchozí, kteří pak zůstali do konce června. V mezidobě jsme občas ubytovali ty, kteří potřebovali přespat jen pár nocí.

Kam šli dál?

Většina lidí zatím zůstává v Česku – z Fortny odešli do bytů a domů v Praze, Brně a Středočeském kraji. V dubnu to byly často byty a domy lidí, kteří Fortnu nějak znají. Nabídky byly velmi štědré – odložená rekonstrukce o rok, bydlení zdarma nebo jen za poplatky na několik měsíců. Koncem června byla už tahle „blízká síť“ obsazená, velmi nám pak s hledáním pomohly nevládní organizace a oddělení magistrátu. Posledních pár dní to bylo napínavé, ale nakonec všichni měli kam odejít a za to jsme velmi vděční. Děkujeme všem, kdo se na tom podíleli. Zatím sedm rodin se vrátilo zpátky na Ukrajinu.

Za finanční a materiální podporu a nejrůznější pomoc děkujeme

Artic BakeHouse, Czech Golf Development, Divadlo Minor, European Platform for Urban Greening, FAM Architekti s.r.o., Harmonie MŠ Tolstého, IKEA Černý most, ILLUMAN, InBáze, INSET s. r. o., ITTEC s. r. o., JA Exklusivní Plus s. r. o., Jezuitská sbírka u kostela sv. Ignáce, Klub vycházkářů PRAGOS, Knihkupectví Scavino, Knihovna KTF, Komunitní centrum Kampa, Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského a Nadace sester Boromejek, Konsorcium nevládních organizací pracujících s migranty, Kostel Pražského Jezulátka, MHMP - Oddělení sekundárního ubytování, Musica Panica, Nábytková banka Praha, Nadace Pomoc na cestě vzhůru, Náhodný sbor, Obchůdek u bobše, Oční ordinace Kladno, Organizace pro pomoc uprchlíkům (OPU), PraNet, Salta Mente s.r.o., Sdružení pro integraci a migraci (SIMI), Domov Sue Ryder, Školní jídelna Dražického nám., T-Mobile CZ, Würzburger Forum der Kontemplazion, ZŠ Malostranská.

A všem 170 individuálním dárcům a 130 dobrovolníkům. A všem, kdo se podíleli na té obrovské vlně pomoci a na koho jsme ve výčtu zapomněli.

Náklady	
Oblečení, povlečení, ručníky	33 171,00
Drogerie, úklidové prostředky, lékárnička	16 781,39
Jídlo	550 527,96
Elektrina, plyn, voda - podíl nákladů (odhad dle odečtu)	271 797,90
Opořebení vybavení kláštera	119 210,92
Pronájem – následné ubytování uprchlíků mimo Fortnu	20 001,00
Ostatní: praní prádla, provoz myčky, drobnosti - sušáky, fén apod.	137 072,00
Peněžité dary uprchlíkům	160 000,00
Podíl mezd zaměstnanců	347 075,00
	1 662 161,17
Výnosy	
Dary v Kč	1 023 514,78
Dary v EUR (celkem 1.840EUR)	45 420,40
Dary v USD (celkem 7.690,97USD)	179 937,93
	1 248 873,11
Rozdíl (stav k 24. 6.)	- 413 288,06

Poděkování

Prátelé,
od března do června se na Fortně stalo tolik dobrých věcí, že je nejde spočítat, vyčíslit a ani si všechno zapamatovat. Ale nic z toho se neztratilo. Každá půlhodina, kterou jste Fortně věnovali, každá koruna, kterou jste poslali na náš účet, každá myšlenka, modlitba, přízeň, dar... to vše dohromady umožnilo, aby na Fortně mohli čtyři měsíce bydlet lidé z Ukrajiny.

Děkujeme Vám za Vaše nasazení a ochotu. Děkujeme Vám, že jsme se na Vás mohli obracet s nejrozmanitějšími žádostmi o pomoc. Děkujeme Vám, že jste nám pomohli otevírat dveře, vozit obědy, obstarávat kuchyň, hlídat děti, třídit šatník, učit češtinu, tlumočit, že jste nám nosili drogerii, věnovali jste nám kočárky, postýlky, telefony, ložní prádlo, výtvarné potřeby, pomohli jste nám se zásobováním, s hledáním dalšího bydlení pro naše hosty, s hledáním práce, s denními i nočními službami... a výčet by pokračoval ještě dlouho.

Zapsali jste se do životů více jak 150 lidí. Oni tu zase nechali kus sebe, zapsali se do zdi Fortny (dětí někdy i doslova). Děkujeme Vám, že jste při tom byli s námi, děkujeme za Vás!

Za tým Fortny Martina Horáčková

Strípky a epizodky (které bychom si možná měli nechat pro sebe)

Akce Pračka

zapsala Hanka Říhová

Je čtvrtek 3. března. Za posledních 24 hodin se na Fortně stalo neuvěřitelné množství věcí. A vtom Patrik hlásí: Nějaká paní má pro nás v Holešovicích pračku. Je třeba ji vyzvednout dneska, nebo pak až v pondělí. Vyrážíme do akce, pravda, mírně nepřipraveni. Proto zvládneme: Vyrazit motorizovaně, na kole a pěšky na místo, bohužel každý na jiné místo srazu. Vzít si s sebou dva telefony s navigací, bohužel jeden vybitý a druhý s pěti procenty baterky. Telefonní číslo na paní majitelku zůstává v tom vybitém. Seženeme ho. Při setkání pobaveně zjišťujeme, že se přece s majiteli známe, a taky to, že pračka nejde odpojit. Altruistická rodina to vyřeší tak, že vypne vodu v bytě a nechá nás i s pračkou odjet. Jejich dobrodružství pokračuje noční návštěvou hobby marketu. My se vracíme s pračkou na Fortnu a ještě nevíme, že druhý díl večera bude Akce Kočárek. Na tu se nás zeptejte raději osobně.

Děkujeme za finanční a materiální podporu všem 170 dárčům, zejména těm, jejichž domácnosti kvůli tomu přestaly fungovat.

Kalendář

2. března	Na Fortnu přijíždějí první dvě rodiny z Ukrajiny. Je popeleční středa.
6. března	Fortna je zcela proměněna několika desítkami dobrovolnických rukou. V chodbě je šatna, ve sklepe prádelna a sušárna. Ve štukovém sále herna, po chodbách dětské postýlky připravené k nastěhování.
9. března	Konference supervizorů ČIS poprvé zkouší, jak půjde dohromady pořádání akcí společně s ubytováním uprchlíků.
10. března	Kapacita je plná. Na Fortně bydlí 48 lidí a přidáváme postele.
15. března	Deset dětí jde poprvé do české školy. Na Fortnu docházejí čtyři lektori češtiny pro děti i dospělé.
4. dubna	Rozhodujeme se, že budeme pokračovat s ubytováním lidí z Ukrajiny až do konce června. Na Fortně je 52 lidí, prošlo už 80.
5. dubna	V kostele Pražského Jezulátka pořádá Náhodný sbor koncert na podporu uprchlíků na Fortně.
7. dubna	Rodiny, které přijely v prvních týdnech, se začínají stěhovat do bytů. Přicházejí k nám nabídky bydlení i vybavení – často opravdu velmi štedré.
12. dubna	První rodina se vrací domů do západoukrajinského Ivano-Frankivsku.
21. dubna	Ukrajinský večer v týdnu mezi západními a pravoslavnými Velikonocemi. Módní přehlídka, folklór, hudba, setkání a pestrobarevné paschy.
3. května	Sestava na Fortně obměněna. Ti, kdo přijeli v březnu, už jsou přestěhováni, dvě rodiny se vrátily na Ukrajinu, ostatní jsou v bytech. Přijíždějí lidé z Oděsy, Charkova, Izjumu – aktuálně 22 dospělých a 24 dětí.
4. června	Sto dní války na Ukrajině. Fortna poskytla přístřeší už 140 lidem. Noc kostelů připomíná jejich přání, pošlapané sny, bolesti i naděje na konec války.
17. června	Další dvě rodiny se vracejí do Oděsy. Volí návrat domů ke svým blízkým. Jejich sousedi z ulice zůstávají v Česku. Intenzivně vnímáme, jak těžké je se mezi tím rozhodnout.
24. června	Ubytování na Fortně končí. Válka nekončí a nezmizely ani potřeby těch, kdo před ní utíkají. Děkujeme všem, kdo jim pomáhají. Sláva Ukrajině.
- Od března do června proběhlo na Fortně také přes 30 akcí pro veřejnost, několik kurzů, mnoho setkání a několik seminářů a konferencí. Zkombinovat to bylo občas náročnější, ale vždycky to stálo za to – děkujeme všem účastníkům.

Příběh dobrovolnice

vyprávěl Petr Glogar

Ráno kráčím k Fortně a na schodech kostela potkávám ženu. Lékařku, kterou znám a tykám si s ní. Povídá, že má po noční službě a že je kapánek unavena. Tak říkám, že to je obdivuhodné, že si po noční směně jde ještě hrát s dětmi. Po probdělé noci paní doktorka lichotce nevěnuje moc pozornosti. Zvu ji, že už klidně může jít dále do kláštera, že jí připravím kávu a že děti budou patrně v refektáři, nebo si hrát v herně. Až poté paní zpozorní. Nechápe proč má jít dále do kláštera a hrát si s dětmi, když kolem kláštera pouze prochází a na schodech odpočívá.

Děkujeme za pomoc všem 130 dobrovolníkům, i těm, kdo nám třeba původně ani pomoci nechtěli.

Dopravní zpravodajství

Pro obědy do nemocnice a pak do školní jídelny dlouho jezdila Táňa z Kyjeva, která přijela vlastním autem. Když se odstěhovala do bytu, půjčil Pavel na Fortnu své starší auto a mezi obyvatelkami se našla řidička. Říkejme jí Natalia, ale dopravní policii přísaháme, že se jmenuje jinak.

(pokračuje nezaměnitelným stylem Carlos Plechl)

První den s ní jel Pablo a po návratu říkal, že jezdit umí, ale že je zvyklá na široké avenidy a kapánek zápasí s pouštěním spojky. Ráno si doma přibalím brýle a řidičský průkaz skupiny B (jak jsem jej získal, je na delší vyprávění). Loučím se s rodinou se slovy memento mori. Dopoledne počítám hodiny do výjezdu a střelně se modlím. Paní Natálie usedá do vozu a vyjíždí ven z nádvoří. Raději se nekoukám jak, předstírám, že se kochám pohledem na Hrad. Usedám vedle ní a vyrážíme. Po pár metrech se mě táže, zda se musí připoutat bezpečnostním pásem. Po dalších pár metrech, když se odvážím podívat, jak radí, zjišťuji, že nemá povolenou ruční brzdu. Jedeme jako ďas. Mrknu na tachometr a ručička ukazuje rychlost 70 km. Upozorním ji, že zde se jezdí max. 50 km. Moc se tomu divuje, vždyť jedeme po krásné široké ulici. Mírně ubere na rychlosti, ale za pár minut opět porušuje předpisy silničního provozu. Řítíme se z kopce dolů, před námi vůz značky BMW. Už se nemodlím střelně, ale kontinuálně. Rukou se držím madla a nohama brzdím místo ní. Na semaforech zastavujeme na pět cm od BMW. Udělám zkratku. Jídlo jsme zdárně dovezli. Poté jsem s ní jízdu smrti absolvoval ještě několikrát a žiju. Po pár dnech začala jezdit sama a žijí všichni zúčastnění.

Děkujeme školní jídelně Dražického nám. za skvělé obědy. Děkujeme všem, kdo dováželi a vydávali jídlo, než to obyvatelé Fortny vzali pevně do svých rukou.

Jak se vám líbí v Praze?

(přepis whatsappové konverzace – Pavel Hrdina, Pavel Průcha, Hanka Říhová)

PP: Co je u nás nového? Já nic nevím, 4 dny jsem se nazastavil.

HR: Já za dnešek vím hlavně, kdo potřebuje jakého

doktora... naštěstí teda nic strašně akutního.

HR: Jo, ještě jsem zapomněla na návštěvu Miloše Vystrčila na Fortně. Fakt jsem trochu mimo.

PH: No, hlavní zpráva dne je, že jsem mohl v ruštině pokecat s Vystrčillem a to byla dost zábava.

PP: 🤔 😊

PH: On si myslel, že jsme s Carlosem Ukrajinci a začal lámanou ruštinou. Tak jsem mu řekl, že taky trochu mluvím rusky. A on se zeptal, jak se mi líbí v Praze, tak jsem řekl, že moc.

HR: 😊

PP: 😊 😊 😊

PH: To bude jednou slavná historka.

Pretty woman

vyprávěl Patrik Hegar

Středa, 8. června. Do kanceláře přichází mladík (13 let). Natrásá si tričko a spustí suverénní angličtinou (cituji doslovně): „I need woman.“ „Pretty woman.“ Patrik padá pod stůl a když se vzpomátuje, ptá se, zda myslí tu, co mu ráno zadala nějakou práci.

Děkujeme všem lektorům češtiny a tlumočnickům – a Dáše a Michalovi blahopřejeme k miminku.

Vareniky

spočteno z účtenek

Za čtyři měsíce se na Fortně snědlo mimo jiné 3000 vajec, 100 kg cukru, 130 kg párků a 40 kg kečupu. Pro ty, komu to vrtá hlavou: ta správná čísla do výpočtu jsou 50 lidí a 4 měsíce.

Děkujeme všem, kdo si chodili hrát s dětmi, zejména těm, kdo měli službu dřív, než jsme schovali kostkový cukr. Děkujeme Artic Bakehouse za skvělé darované pečivo.

Poslechněte si reportáže z Fortny

TV Noe - Zpravodajské Noviny | 5. 4.
Český rozhlas | Francouzské vysílání | 23. 4. a 27. 4.
Radio Proglas | 16. 5.
TV Noe | kulatý stůl „Pomoc uprchlíkům z Ukrajiny“ | 27. 5.